

"Strah" jón stramasta baba.

(Zapisal v Cirniku pri Mirni na Dolenjskem Fr. Kramar.)

Ankat je in muš jónu prov stramasta, naučna baba - pol pa bogat je biv. Je pa su, pa je tvoj kar kè v kièvdor zakopov. Baba je pa tu vidla ga je pa vprašala: "Kaj pa tu dealas? kaj s' pa zakopov?" Muš ji je pa odgovóru: "Ti n'it' sem "strah" zakopov, - ti n'it' na smejs' ti več hódet!" "E, pa na im' šla," prav' baba. Zdej pa tistem grièsta pa hlapce jón gospodár v góra pa d'ruvã. Med tòm rajtam k' je bla baba sama damã, je pa glih in Ribonien piskre porpealov, pa jón je tej bab' prov panujov de b' jón kej kopila. Baba pa prav': "Jest nemam vam kej zãjón dat, jest nemam nič dnãra!" "Ja, sej jón tud' za žit' dam!" "Ga tud' nemam! Mordè b' vi v'iel' "strah", k' ga je muj muš leat' dol' v kièvdri zakopov?" Ribonien prav': "Poglejma!" Zdej m' pa pornease baba in kremp, pa je su Ribonien tist' "strah" v kièvdor kopat. K'úpke, k'úpke, k' pa pride dà dnarja pa prav': "Mat', za ta "strah" - vse piskre!" - Jej, baba pa ves'ela, k' se brò na taka faj viža strahú znebila! Zdej pa zãnãata piskre z varã skladat, pa sta jón vse kè akól hiše naluz'la: ab zidi, na rante, pa se d'rgam, Zdej k' je Ribonien adšù je pa baba tiste piskre vse na in kóp znešla, - takú de jón je kar in vrh drúzga skladala; - jón tu pa vse zat za hiša, de se ad tejga kraja nejsa nič vidli. - Zdej k' sta prãla hlapce pa gospodár damã z garšè, jimã je baba pa zè kar naprut' let'ela pa je djala sojmã muš: "Ej, lub' muj muš,

"strah" sem že predala! An Ribončan je pršu pa mi je vse piske rajga dav! -
"Ja, kej jeh pa mas'?" "Tam rat za kisa." Zdej sta jeh sta pa glièdat. Prideta
kè, - piske sa se v tejsem cajt' pa vsi prevrnil' k' sa bli an vrh družga naba-
rean', tak' de sa se prov vsi padribli! Ševjide, zdej pa nēj blu ne "straha" ne
piske. - Zdej pa prav' gospodar: "Kudt je pa su tist' Ribončan?" -
"Glih tlea pa tejle sest." "Kuk' cajt' pa je, kar je su?" "Ji
anè dvēj ur." - Pa tistem se pa gospodar na ta friškoga kōja
vsède pa za Ribončanam. Ribončan je bir pa glih taies svat
su. Zdej pa k' tejga zaglièda kak' s kōjem leti pret neam',
pa brš d..k s klabukam pakrije pa unga iaka. Zdej un
porleti pa Ribončana vpraša: "Al' ste kej vidli inga slavějka
k' je tlea mem' su?" Ribončan prav': "Ja, glih tlea mem' je prejt adon
su; pa vi na vem iè b'tè vejdlì kej pa kam je zaviv! Dajte m' an'
kōja, pa bom su jest za jīm, pa ga bova hmal' jēmela! Ti pa v tejsem
cajt' daklièr se na varnem tejgale tlea k' je pad klabukam onmal'
pamièrkejte de na bō usū, - bom hmal' nazaj!" "Ja mi rejs da kōja, un
je pa su pa ga nēj blu nokul' veè nazaj! Ja znaajt tēsči tam
tist' klabuk, - k' pa le nēj blu unga id naberiga kraja pa advrdi-
gne nalakko tist' klabuk, pa diène roka zdolej - je pa za d..k
zagrabu! Pól je pa vstov prov j'èxon, je su pa damú. Pide da inga
pluta pa se prime rajnga - je pa an smarkovok porleatu, ga je pa pa tist'
vran' rok' s palca vdaru, je pa tejga zabalèl' je tista vvrana roka pa v usta
dū! Zdej je pa spaznov de je an se bel namon ko nōgova baba - k' je
unmi kōja dav, pa se tak' se je pustu id neaga za nus vòdet.
Ad taies je pa dost' rāj' soja baba jēmū.

(Povedal 20. julija 1910. Fr. Jančič, berac.)